

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/165/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119464989
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119464989.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. L., X.. XX. XX. XXXX, V. L. F. J. XXX, XXX XX F. J., o zaplatenie 2.980,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 400 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 975,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1375,85 eur od 11.12.2018 do 18.12.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 1175,85 eur od 19.12.2019 do 24.1.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 975,85 eur od 25.1.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieťa.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 2980,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2980,83 eur od 11.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 05.01.2015 Zmluvu č. 007322125R (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 27.04.2017 oznámil žalovanému, že dňom 25.04.2017 vyhlásil celý úver za

splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 322,54 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 980,83 eur, z riadneho úroku vo výške 1 039,86 eur, z úroku z omeškania vo výške 301,85 eur a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2 980,83 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 980,83 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1.341,71 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.039,86 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 301,85 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 11.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok z 10.12.2018 a Doplnujúcou zmluvou o postúpení pohľadávok z 10.12.2018, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok z 10.12.2018, Zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Extra Pohoda zo dňa 1.10.2014, Oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 007322125R z 5.1.2015, Žiadosťou o poskytnutie úveru z 5.1.2015, Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.4.2017 s kópiou doručky, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.11.2014, Podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty účinnými od 1.1.2014, Sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby-občanov platným od 1.7.2014, Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 28.12.2016, Opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 12.1.2017, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky z 10.2.2017 s kópiou doručky, platobnou históriou k účtu č. XXXXXXXXXXXX, Pokusom o zmier z 6.12.2019, podacím hárkom č. EPH183096903, Oznámením o postúpení pohľadávky z 13.12.2018, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu z 9.6.2021 s prílohami, a to Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.4.2017 s kópiou doručky, platobnou históriou k účtu č. XXXXXXXXXXXX, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky z 10.2.2017 s kópiou doručky, vyjadrením žalobcu z 21.6.2021, z 17.9.2021, vyjadrením žalobcu z 9.11.2021 s prílohami, a to zmluvou o bežnom účte a balíkov produktov a služieb ČSOB extra pohoda z 1.10.2014, oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte z 5.1.2015, žiadosťou o poskytnutie úveru z 5.11.2015, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie 5.1.2015 až 31.12.2015, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016, výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 1.1.2017 do 31.12.2017, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 1.10.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako banka so žalovanou ako majiteľom účtu Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB EXTRA POHODA č. XXXXXXXXXXXX/XXXX . Predmetom zmluvy bolo zriadenie a vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úprava vzájomných vzťahov medzi bankou a majiteľom účtu pri vykonávaní obchodov. V zmysle čl. I. bod 1 Zmluvy banka sa zaväzuje zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet s periodicitou výpisov z účtu mesačne elektronicky. Podľa bodu 2. tohto článku, majiteľ účtu sa zaväzuje čerpať finančné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných finančných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov majiteľa účtu úročí banka vzniknutú sumu nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou v zmysle Všeobecných obchodných podmienok banky.

6. Právny predchodca žalobcu ČSOB a.s. dňa 5.1.2015 vydal listinu s názvom „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 007322125R, v ktorej je uvedené „Oznamujeme vám, že na základe Vašej žiadosti o ČSOB kreditnú kartu zo dňa 5.1.2015, Vám banka poskytne úver k ČSOB kreditnej karte do výšky úverového limitu 900 eur. Ide o druh spotrebiteľského úveru čerpaného prostredníctvom kreditnej karty. Úver môže byť čerpaný odo dňa 5.1.2016. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 8,80 % ročne, debetnej úrokovej sadzby 30,00 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 9,30 % a celková čiastka vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú je dlžník povinný zaplatiť jej 943,32 eur. Priemerná RPMN je uvedená v sume 24,28%. V tejto listine sa ďalej uvádza, že „Týmto je medzi Vami a ČSOB uzatvorená zmluva o úvere k ČSOB kreditnej karte nedeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú

podmienky, všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, formulár Ročná percentuálna miera nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov k spotrebiteľskému úveru poskytnuté dlžníkovi v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy.“

7. Zo žiadosti o poskytnutie úveru číslo žiadosti 007322125R z 5.1.2015 vyplýva, že žalovaná požadovala úver vo výške 900,- eur s dátumom splátky 25. a výškou splátky 5 %. V tejto žiadosti sa nachádzajú aj informácie o žalovanej v tom rozsahu, že jej čistý mesačný príjem je 500,- eur a mesačné splátky úverov 0 eur, poistenie a doplnkové dôchodkové poistenie 20,- eur. Iné príjmy ani výdavky žalovaná nemá a rovnako z tejto listiny vyplýva, že k žiadosti mali byť priložené iné dokumenty preukazujúce deklarovaný príjem, avšak bližšie nešpecifikované.

8. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 27.4.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 25.4.2017 celý úver za splatný a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky v sume 3293,75 eur bezodkladne. Žalovaná podľa predloženej doručky prevzala listinu dňa 2.5.2017.

9. Výzvou zo dňa 28.12.2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že k 27.12.2016 je v omeškaní so splácaním sumy 470,41 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlhu bezodkladne.

10. Opakovanou výzvou zo dňa 12.1.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že k 11.1.2017 je v omeškaní so splácaním sumy 482,14 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlhu bezodkladne. Zároveň ju upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky vyhlási záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.

11. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 10.2.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že k 9.2.2017 predstavuje jej dlh sumu 671,91 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlhu bezodkladne. Zároveň ju upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky vyhlási záväzok zo zmluvy v sume 3710,62 eur za predčasne splatný. Žalovaná podľa predloženej doručky prevzala listinu dňa 14.2.2017.

12. Z prehľadu splácania je zrejmé, že žalovaná do júna 2017 vyčerpala sumu 8185,91 eur a uhradila celkom 6810,06 eur.

13. Výzvou zo dňa 6.12.2019 - Pokusom o zmier žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlhu v sume 4475,26 eur najneskôr do 16.12.2019. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 9.12.2019 ako je zrejmé z pripojeného podacieho háрку.

14. Oznámením o postúpení pohľadávky z 13.12.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka zo zmluvy o Kreditnej karte č.007322125R zo dňa 5.1.2015 bola postúpená žalobcovi s účinnosťou od 12.12.2018

15. Pohľadávka voči žalovanej bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 21851000731 uzatvorenej dňa 10.12.2018 medzi spoločnosťou Československá obchodná banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom. V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 21851000731 je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy.

16. Žalobca vo svojom písomnom podaní z 9.6.2021 uviedol, že dňa 05.01.2015 poskytol postupca žalovanému úverový rámec vo výške 900,00 eur. Tento úverový produkt bol poskytnutý na základe žiadosti žalovaného zo dňa 05.01.2015. Dňa 10.12.2018 bola na žalobcu postúpená pohľadávka z vyššie uvedenej zmluvy v celkovej výške 4 322,54 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 980,83 eur, z riadneho úroku vo výške 1 039,86 eur a úroku z omeškania vo výške 301,85 eur. Žalovaný vyčerpil položkami výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu sumu vo výške 9 001,65 eur. Vykonal úhrady celkovo vo výške 6 810,06 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 6 020,82 eur, na poplatky suma 178,08 eur, na riadny úrok vo výške 609,66 eur a na úrok suma vo výške 1,50 eur. Postúpená istina tak predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného započítanými na istinu (9 001,65 eur - 6 020,82 eur = 2 980,83 eur). Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje len čas postúpenej istiny vo výške 2 980,83 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že

právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

17. K vyjadreniu opätovne predložil Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 27.4.2017 s kópiou doručanky, platobnú históriu účtu č. XXXXXXXXXXXX, poslednú výzvu na úhradu pohľadávky z 10.2.2017 s kópiou doručanky.

18. V podaní z 21.6.2021 žalobca uviedol, že po podaní žaloby uhradil žalovaný nasledovné platby dňa 18.12.2019 sumu 200,00 eur, dňa 24.01.2020 sumu 200,00 eur. S poukazom na vyššie uvedené vzal žalobca žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 400,00 eur spolu s úrokom z omeškania a upravil petit tak, že žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.580,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.980,83 eur od 11.12.2018 do 18.12.2019, 5,00% ročne zo sumy 2.780,83 eur od 19.12.2019 do 24.01.2020, 5,00% ročne zo sumy 2.580,83 eur od 25.01.2020 do zaplataenia a náhradu trov konania.

19. V podaní z 17.9.2021 žalobca uviedol, že po dopytovaní podkladov od pôvodného veriteľa, bolo žalobcovi oznámené, že v tomto prípade išlo o zamestnanecký úver pričom zamestnanecké úvery mali benevolentnejšie posudzovanie. Pôvodný úver KK na 900 eur bol schválený s príjmom 500 eur, ktorý bol interne potvrdený (keďže žalovaná pracovala v ČSOB), teda tento krok bol korektný. Následne mala žalovaná predschválenú žiadosť na navýšenie kreditnej karty na 3000,- eur, kde mala podľa pohybov na účte vypočítaný príjem 1117,- eur. S uvedeným príjmom na účte bol žalovanej schválený úver. Aj v tomto prípade šlo o zamestnanecký produkt, ktorý má benevolentnejšie posudzovanie. Žalobca má za to, že vzhľadom na dobu uzavretia zmluvy (2015) pôvodný veriteľ postupoval v zmysle úverovej politiky korektné. Vo vyjadrení z 9.11.2021 žalobca uviedol, že dňa 05.01.2015 požiadal žalovaný o poskytnutie úveru na základe Žiadosti o poskytnutie úveru č. 007322125R. V žiadosti požadovala poskytnutie úveru vo výške 900 eur vo forme kreditnej karty. Po posúdení tejto žiadosti postupca poskytol žalovanému úverový limit vo výške 900 eur o čom postupca vydal Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti č. 0073222125 dňa 05.01.2015. Žalovaný prevzatie tohto Oznámenia potvrdil vlastnoručným podpisom v jeho závere. V zmysle žiadosti žalovaný súhlasil s tým, aby postupca kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu zvýšil pôvodne požadovanú sumu úveru maximálne do výšky 7400 eur. Poukázal na čl. XII ods. 5 PODMIENOK PRE VYDANIE A POUŽÍVANIE ČSOB KREDITNEJ KARTY (ďalej ako „Podmienky“), podľa ktorých sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Ďalej poukázal na to, že v danom prípade išlo o revolvingový úver a na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že žalovaný mal plniť minimálne splátku vo výške 5 % z vyčerpanej sumy vždy k 25. dňu v mesiaci. Túto splátku je preto potrebné považovať za plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkom vzťah. Poukázal na závery uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021. Žalobca v zmysle citovaných ustanovení Podmienok zastáva názor, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe listiny s názvom „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“. K doručeniu tejto listiny došlo dňa 02.05.2017 a dňa 25.05.2017 došlo k začatiu plynutia výpovednej lehoty. V zmysle čl. XII ods. 6. Podmienok ods. 7 dňa 25.07.2017 došlo k jej uplynutiu. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastáva názor, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. V súvislosti s uvedeným poukázal žalobca na názor vyplýva aj zo súdnej praxe, rozhodnutia Najvyššieho súdu zo dňa 31.07.2008, sp. zn. 4Cdo/146/2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (R 28/84). Premlčacia doba začala plynúť dňa 26.07.2017 a uplynula dňa 26.07.2020. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 17.12.2019 nie je žiadnu časť uplatneného nároku považovať za premlčanú. Poukázal tiež alternatívne na skutočnosť, že v posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (najskôr odo dňa 25.04.2017) v omeškani s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 25.01.2017). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť

v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.01.2017. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 25.02.2017, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25.04.2017 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.03.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.03.2017. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 25.03.2017 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 25.03.2017) a uplynula by najskôr dňa 25.03.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 17.12.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020, sp.zn.15CoCsp/13/2020 a na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.04.2017, p.zn. 17Co/228/2016. Žalobca predložil aj výpis z úverového účtu. Z neho je zrejmé, že debetné operácie boli vykonané v celkovej výške 9 001,65 eur, pričom suma 8 185,91 eur predstavuje čerpanie úveru prostredníctvom bezhotovostných prevodov finančných prostriedkov, výberov hotovosti alebo platbou kreditnou kartou. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel.

20. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v rozsahu čiastočného späťvzatia s odkazom na písomné vyhotovenie žaloby a ďalšie písomné podania žalobcu.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. t), písm. v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za

službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

30. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d)

meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

33. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

35. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

37. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

38. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

39. Podľa §145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

41. Nakoľko písomným podaním zo dňa 21.6.2021 žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 400,- eur, pred začatím pojednávania, súd v tejto časti konanie zastavil.

42. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

44. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

45. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

46. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou

úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

47. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekvencovanejších občianskoprávných vzťahov.

48. Popretím úveru ako absolútného obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcia sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

49. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

50. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

51. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, ktoré vylučuje použitie Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

52. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom žalovanou bola dňa 1.10.2014 uzatvorená zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB EXTRA POHODA. Predmetom zmluvy bolo zriadenie a vedenie bežného účtu, vykonávanie platobných služieb a úprava vzájomných vzťahov medzi bankou a majiteľom účtu pri vykonávaní obchodov.

53. Následne právny predchodca žalobcu dňa 5.1.2015 vydal listinu s názvom „Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte k žiadosti reg. č. 007322125R, v ktorej je uvedené, že banka žalovanej na základe jej žiadosti o ČSOB kreditnú kartu zo dňa 5.1.2015, poskytne úver k ČSOB kreditnej karte do výšky úverového limitu 900 eur. Úver mohol byť čerpaný odo dňa 5.1.2016. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úrokovej sadzby 8,80 % ročne, debetnej úrokovej sadzby 30,00 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavovala 9,30 % a celková čiastka vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, ktorú je dlžník povinný zaplatiť bola uvedená vo výške 943,32 eur. Priemerná RPMN vo výške 24,28%.

54. Žalobca predložil aj žiadosť o poskytnutie úveru z 5.1.2015, v ktorej žalovaná požadovala úver vo výške 900,- eur s dátumom splátky 25. a výškou splátky 5 %.

55. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

56. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

57. Žalobca v danom prípade predložený doručenkami preukázal, že výzvy z 10.2.2017 a 27.4.2017 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Na uvedenej adrese žalovaná prevzala aj žalobu v predmetnej veci.

58. Československá obchodná banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 10.12.2018 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 21851000731. V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovanej, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Československá obchodná banka, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

59. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

60. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 10.2.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že k 9.2.2017 predstavuje jej dlh sumu 671,91 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlhu bezodkladne. Zároveň ju upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej čiastky vyhlási záväzok zo zmluvy v sume 3710,62 eur za predčasne splatný. Žalovaná podľa predloženej doručenky prevzala listinu dňa 14.2.2017.

61. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 27.4.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 25.4.2017 celý úver za splatný a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky v sume 3293,75 eur bezodkladne. Žalovaná podľa predloženej doručenky prevzala listinu dňa 2.5.2017. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 24.3.2020

62. Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

63. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy.

64. Ak teda žalovaná v žiadosti o poskytnutie úveru z 5.1.2015 požadovala úver vo výške 900 eur s výškou splátky 5% (neznámo však z čoho) a dátumom splátky 25. (nie je jednoznačne zrejmé, o aký údaj sa jedná), bez uvedenia ďalších náležitostí, tak potom prijatie návrhu obsahujúce konkrétny deň splatnosti splátky, výšku úrokovej sadzby a RPMN bolo prijatím návrhu s dodatkami a teda novým návrhom. Žalobca nepreukázal, že tento nový návrh bol daný na schválenie (a nie len na prevzatie) žalovanej a preto vznik zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere s rovnakými náležitosťami ako v žiadosti jednoznačne nepreukázal. Ak by bolo možné vychádzať z toho, že žiadosť ako aj jeho akceptácia obsahuje výšku úveru 900,- eur, pričom plnenie žalovanej malo byť konkludentným prijatím jej návrhu, zmluva by nemala písomnú formu a úver je už iba z uvedeného dôvodu bezúročný a bez poplatkov podľa § 11. ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

65. Oznámenie o poskytnutí úveru na ČSOB Kreditnej karte na základe žiadosti registrovanej pod č. 007322125R, že sa za týmto účelom otvoril osobný úverový účet a pod., je jednostranným úkonom banky, i keď s konkrétne uvedenými podmienkami, ktorý adresoval žalovanej, na ktorom je síce uvedený jej podpis, avšak iba za účelom potvrdenia prevzatia tohto oznámenia. Predmetné oznámenie nemožno považovať za písomne vyhotovenú zmluvu o poskytnutí úveru ku kreditnej karte a to s konkrétnymi zákonnými predpokladanými podmienkami. Podpis žalovanej nepreukazuje jej súhlas s individuálne dohodnutými zmluvnými podmienkami, ale iba prevzatie oznámenia žalobcu. Z uvedených dôvodov pre nedodržanie písomnej formy uzavretej úverovej zmluvy ako obligatórnej formy právneho úkonu. Ak by teda súd nepovažoval zmluvu o úvere za neplatnú, minimálne by pre nedostatok písomnej formy musel byť úver bezúročný a bez poplatkov.

66. V súvislosti s vyslovením neplatnosti zmluvy v obdobnom prípade, avšak dotýkajúc sa predchádzajúce právnej úpravy (zákona č. 258/2001 Z.z.) porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/14/2019 z 18. 12. 2019 alebo rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/279/2018 z 29. 10. 2019. V oboch prípadoch súdy pripustili, že minimálnym následkom uvedeného spôsobu uzavretia zmluvy o úvere by bola bezúročnosť úveru.

67. Predložené oznámenie o poskytnutí úveru a žiadosť o vydanie kreditnej karty, preto nemôžu byť posudzované ako uzatvorenie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou návrhu na uzatvorenie zmluvy a jeho akceptácie. Zmluva tak jednoznačne nemá písomnú formu a úver je preto bezúročný a bez poplatkov.

68. V súvislosti s bezúročnosťou úveru pre nedostatok písomnej formy v obdobnom prípade žalobcu (jeho právneho predchodcu) pri aplikácii § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., za účinnosti ktorého došlo k realizácii vyššie uvedených právnych úkonov strán sporu porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/307/2016 z 31. 05. 2017.

69. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, hoc aj písomne uzavretá, obsahovala by ďalšie nedostatky, ktorých dôsledkom by bola bezúročnosť úveru.

70. Minimálne je už v samotnej žiadosti o poskytnutie úveru uvedená výška mesačnej splátka neurčitým spôsobom. Ku konkrétnej výške úveru ani nie je možné dospieť a túto vyrátať, nakoľko, nie je uvedené 5% z akej hodnoty má dlžná splátka predstavovať.

71. Je potom možné iba špekulovať, či sa dané percento počíta z dlhu na čistej istine, alebo z celkovej dlžnej čiastky, vrátane úrokov. Odpoveď na uvedené nedáva ani Oznámenie o poskytnutí úveru. Takisto dátum splátky je uvedený iba údajom „25.“ bez ďalšieho, čo konkretizuje až Oznámenie o poskytnutí úveru, avšak napriek tomu neuvádza splatnosť prvej splátky. Za tejto situácie je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný z dôvodu chýbajúcej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

72. Po preskúmaní zmluvy súd dospel záveru, že v danom prípade zmluve chýba minimálne údaj požadovaný podľa § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

73. Súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

74. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

75. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

76. Zároveň nemožno opomenúť, že v Oznámení o poskytnutí úveru sa uvádza údaj o debetnej úrokovej sadzbe 30% ročne, ktorá výška je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi.

77. Z internetovej stránky NBS súd zistil, že úrokové miery úverov v bankách sa v januári 2015 pohybovali od 6,54% ročne až po 12,43% ročne, z čoho je zrejmé, že ročná sadzba úroku uvedeného vo formulári zmluvy v danom prípade minimálne viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

78. Zároveň je zrejmé, že platby žalovanej zarátal žalobca aj na úhradu úrokov, pričom nie je zrejmé, pri akej sadzbe boli uvedené úroky vyčíslené.

79. V prípade odkazu na splátkový kalendár resp. výpis z úverového účtu je potrebné vždy jednotlivé položky vysvetliť a presne špecifikovať tak, aby z neho boli zrejmé vyššie požadované údaje. Nestačí iba predložiť prehľad histórie transakcii na úverovom účte bez náležitého vysvetlenia jednotlivých položiek. Nie je povinnosťou súdu dokonca ani z prípadne predloženého listinného dôkazu - prehľadu transakcií skúmať a vyhľadávať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobca k vyčísleniu svojej pohľadávky dopracoval. Naopak, bolo povinnosťou žalobcu tvrdiť konkrétne skutočnosti čo predstavuje jeho peňažnú pohľadávku a predložiť jej presné a preskúmateľné vyčíslenie tak, aby bolo zrejmé, ako k uplatnenej sume došiel. (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/42/2017 z 10.1.2017)

80. Súd žalobcu vyzval na podrobnú špecifikáciu žalovanej sumy, avšak pri akej sadzbe boli jednotlivé nároky na úrok z úveru vyčíslené z nej nie je zrejmé. Vzhľadom na predloženú platobnú históriu úverového účtu je zrejmé, že suma úroku od apríla 2017 do apríla 2018 narástla zo sumy 105,55 eur na 700,79 eur, pri znižujúcej sa sume istiny z 3180,83 eur v apríli 2017 na 2980,83 eur v apríli 2018. Suma úroku z omeškania pritom za rovnaké obdobie narástla z 16,31 eur iba na 189,50 eur (podľa Oznámenia o poskytnutí úveru mal byť úrok z omeškania vyčíslený pri sadzbe 5,05% a úrok z úveru 8,80%).

81. Žalobca teda adekvátnym spôsobom nešpecifikoval uplatnené nároky respektíve nároky, na ktoré bola zarátaná suma úhrad žalovanej a ani bližšie nevysvetlil dôvody ich vzniku. Aj z uvedeného dôvodu súd nemohol žalobcovi priznať mimo nároku na istinu úveru, ktorej výšku bolo možné overiť prostredníctvom predložených listinných dôkazov, aj nejaké ďalšie žalobou uplatnené (prípadne na úhrady zarátané) nároky z daného právneho vzťahu.

82. Vzhľadom na požiadavky, ktoré na dodávateľa kladie únijské právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby

tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

83. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovanej právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje o výške príjmu žalovanej, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj naozaj skúmal a posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

84. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

85. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

86. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovanej (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovanej pri uzatváraní zmluvy. Skutočnosť, že by bonita žalovanej bola preverovaná napríklad cez Sociálnu poisťovňu a prostredníctvom a registra bankových informácií, ani nebola preukázaná, navyše takéto skúmanie bonity samo o sebe nemožno považovať za skúmanie bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

87. Tvrdená skutočnosť, že malo ísť o zamestnanecký úver, jednak nebola preukázaná, jednak by uvedené samo o sebe nemalo vplyv na posúdenie bonity žalovanej. Možnosť benevolentnejšieho posúdenia bonity, ako kto to uvádza žalobca, zo zákona nevyplýva.

88. Skutočnosť, že by malo ísť o úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, nebola v konaní ani tvrdená a ani z listinných dôkazov nevyplýva.

89. Pri súčasnom konštatovaní bezúročnosti úveru z dôvodov už vyššie uvedených a za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

90. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

91. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Žalovanej bolo pôvodným veriteľom poskytnutých 8185,91 eur. Úhrady žalovanej predstavovali do podania žaloby sumu 6810,06 eur. Po podaní žaloby uhradila ešte 400,- eur, pričom v tejto časti súd konania zastavil.

92. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úrokov a poplatkov z dôvodov uvedených vyššie (bezúročnosť úveru). Súd preto žalovanú zaviazal na zaplatenie nesplatenej a nepremĺčanej istiny žalobcovi v sume 975,85 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

93. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

94. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

95. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženie do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

96. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 1375,85 eur od 11.12.2018 (zosplatnenie bolo podľa predloženej doručky žalovanej doručené už dňa 11.5.2017) do 18.12.2019 (úhrada sumy 200,- eur), zo sumy 1175,85 eur od 19.12.2019 do 24.1.2020 (úhrada sumy 200,- eur) a zo sumy 975,85 eur od 25.1.2020 do zaplatenia.

97. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 11.12.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

98. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

99. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

100. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

101. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

102. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

103. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. II. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

104. Žalobca pôvodne žiadal sumu 1375,85 eur s príslušenstvom. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby v časti sumy 400,- eur, zavinila zastavenie konania žalovaná, a to úhradou sumy 400,- eur po podaní žaloby.

105. Z pôvodne uplatnenej sumy 2980,83 eur s príslušenstvom tak žalobca dôvodne uplatňoval sumu 1375,85 eur s príslušenstvom.

106. Žalobcov úspech tak predstavoval 46,16% a neúspech 53,83%. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8% (53,83 - 46,16= 7,68%).

107. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.